

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant prot. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 listopada 2017 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa E. z siedzibą w G.

przeciwko D. P. (1)

o zapłatę 3.441,03 zł

oddala powództwo.

Strona powodowa E. z siedzibą w G. domagała się zasądzenia od pozwanego kwoty 3.441 złotych i 3 grosze wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu, to jest od dnia 3 lipca 2017 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego z (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. obecnie (...) S.A., to jest wierzycielem pierwotnym, umowę o świadczenie usług w dniu 30 grudnia 2008 roku. Pozwany nie wywiązał się z warunków umowy w konsekwencji, czego z dniem 31 października 2009 roku umowa została rozwiązana. Zadłużenie pozwanego potwierdzają dokumenty księgowe, z których wynika, że łączna wartość zadłużenia wraz z odsetkami wynosi na dzień wniesienia pozwu 3.441 złotych i 3 grosze, na co składa się: 1.893 złote z tytułu sumy niezapłaconych dokumentów księgowych, 1.548 złotych i 3 grosze suma odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od dnia następnego po dacie płatności dokumentu księgowego do dnia sporządzenia pozwu. W dniu 20 kwietnia 2015 roku wierzyciel pierwotny dokonał przelewu przysługującej mu wobec pozwanego wierzytelności na rzecz strony powodowej. Przed wytoczeniem powództwa podejmowane były próby polubownego odzyskania należnej od pozwanego kwoty, jednakże próby te okazały się bezskuteczne, dlatego też powód zmuszony był dochodzić swoich roszczeń w drodze postępowania sądowego. Sąd Rejonowy w Kłodzku w dniu 14 lipca 2017 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie pod sygnaturą (...). Pozwany D. P. (2) w sprzeciwie od nakazu zapłaty zaskarżył ten nakaz w całości i podniósł zarzut przedawnienia powołując się na artykuł 118 Kodeksu cywilnego. Pozwany wskazał, że z treści pozwu wynika, iż dochodzone należności dotyczą okresu od 21 lipca 2009 roku do 8 grudnia 2009 roku biorąc pod uwagę, że termin przedawnienia wynosi 3 lata od wymagalności roszczenia, to w ocenie pozwanego roszczenie powoda przedawniło się najpóźniej w dniu 9 grudnia 2012 roku. Sąd ustalił następujący stan faktyczny. Pozwany D. P. (2) zawarł w dniu 30 grudnia 2008 roku z (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług obejmującą świadczenie usług telewizyjnych związanych z korzystaniem z dekodera (...). Pozwany nabył pakiet: informacja i rozrywka, style, moda, muzyka, kultura, nauka, świat, sport i motoryzacja oraz hity filmowe i pakiet dla dzieci, dowód umowa o świadczenie usług karta 7. W związku ze świadczonymi usługami usługodawca wystawił w dniu 3 lipca 2009 roku, 5 sierpnia 2009 roku i 14 września 2009 roku faktury vat dotyczące sprzedaży usług, łączna suma należności objętych tymi fakturami wynosiła 228 złotych. W dniu 24 listopada 2009 roku firma (...) S.A. z siedzibą w W. wystawiła notę obciążeniową numer (...) wskazując w tym dokumencie, iż pozwany, jako nabywca usług zobowiązany jest do poniesienia kary w wysokości ulgi z tytułu promocyjnej opłaty aktywacyjnej 99 złotych, kary z tytułu wcześniejszego

rozwiązania umowy 200 złotych, kary za zagubienie dekodera 1.000 złotych, kary za zerwanie umowy z promocją na pakietach Świąteczne korzyści 366 złotych, razem 1.665 złotych. Zgodnie z tym dokumentem poprzednie saldo wynosiło 228 złotych stąd do zapłaty pozostawała łączna kwota 1.893 złotych płatna do dnia 8 grudnia 2009 roku, dowód faktury vat karta od 15 do 19, nota obciążeniowa z dnia 24 listopada 2009 roku karta 12. Strona powodowa pismem z dnia 16 czerwca 2015 roku zawiadomiła pozwanego o zmianie wierzyciela. Natomiast pismem z dnia 16 czerwca 2015 roku strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 3.214 złotych i 80 groszy, najpóźniej w terminie do dnia 30 czerwca 2015 roku, dowód zawiadomienie o zmianie wierzyciela karta 8, wezwanie do zapłaty karta 9. W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje. Powództwo podlegało oddaleniu. W pierwszej kolejności należy wskazać, że pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie zakwestionował wysokości dochodzonego roszczenia oraz jego zasadności, podniósł przede wszystkim zarzut przedawnienia i ten zarzut, jako najdalej idący podlegał rozpoznaniu w pierwszej kolejności. Odnosząc się do zarzutu przedawnienia należało wskazać, że zarzut ten jest uzasadniony. Oceniając charakter umowy łączącej strony należy podnieść, że umowa łącząca pozwanego z cedentem wierzytelności miała charakter umowy o świadczenie usług w rozumieniu artykułu 750 Kodeksu cywilnego. W związku z tym zgodnie z artykułem 751 k.c. w związku z 750 k.c. należało przyjąć, że roszczenia wynikające z tej umowy, w szczególności roszczenie o wynagrodzenie za spełnione świadczenia przedawnia się z upływem dwóch lat, a zatem nie ulega wątpliwości, że przyjmując, iż ostatnim dokumentem wystawionym przez usługodawcę była nota obciążeniowa z listopada 2009 roku, w dokumencie tym wskazano termin płatności na dzień 8 grudnia 2009 roku, a zatem biorąc nawet pod uwagę tę najdalej wymagalną należność to roszczenie przedawniło się najpóźniej w dniu 9 grudnia 2011 roku. Gdyby nawet oceniać tę umowę, iż miała ona charakter umowy sprzedaży to również artykuł 554 i 555 Kodeksu cywilnego przewidują w tym zakresie 2-letni termin przedawnienia, a dokonując oceny zasadności zarzutu przedawnienia i stosując przepisy ogólne, w tym artykuł 118 k.c., który przewiduje dłuższy 3-letni termin przedawnienia dotyczący świadczeń w ramach prowadzenia działalności gospodarczej, to również ten 3-letni termin przedawnienia upłynął. Mając powyższe na uwadze i w oparciu o artykuł 117 paragraf 2 Kodeksu cywilnego należało przyjąć, że pozwany powołując się na zarzut przedawnienia miał prawo uchylić się od obowiązku zaspokojenia roszczeń, których dochodzi strona powodowa w niniejszym postępowaniu. Na marginesie należy jednak zauważyć, że niezależnie od zarzutu przedawnienia strona powodowa przedkładając dokumenty dołączone do pozwu nie dostarczyła dowodu nabycia wierzytelności albowiem brak jest w aktach umowy przelewu wierzytelności, a ponadto nie sprostала obowiązkowi wykazania, iż naliczone należności i kary wynikały z treści łączącej strony umowy. Strona powodowa dostarczyła, bowiem jedynie umowę o świadczenie usług bez regulaminu i innych dodatkowych postanowień umownych, z których prawo naliczenia tych opłat i kar wynikał. Z tego też względu należy zauważyć, że zgodnie z artykułem 6 k.c. i 232 Kodeksu postępowania cywilnego to na stronie powodowej spoczywa obowiązek udowodnienia istnienia wysokości i wymagalności dochodzonego roszczenia. W ocenie Sądu, niezależnie od zarzutu przedawnienia strona powodowa również nie udowodniła zasadności naliczonych kosztów i opłat, których domaga się spełnienia. Mając powyższe na uwadze powództwo należało w całości oddalić.